

Art. 51. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 80:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 nie dotyczy programów wsparcia, o których mowa w ustawie z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550).”

b) w ust. 3 w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wspierania rozwoju regionalnego.”;

2) w art. 86 w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) dotacje celowe na wykonanie zadań objętych programem wsparcia, o którym mowa w art. 80 ust. 2a.”;

3) w art. 87 w pkt 5 po lit. b) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) wykazów zadań objętych programem wsparcia, o którym mowa w art. 80 ust. 2a,”;

4) w art. 110 w ust. 1 po wyrazach „wieloletnie programy inwestycyjne” dodaje się wyrazy „oraz zadania wynikające z kontraktów wojewódzkich zawartych pomiędzy Radą Ministrów a samorządem województwa”.

Art. 52. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych (Dz. U. Nr 162, poz. 1121) w art. 12 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Projekt planu finansowego Funduszu podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do

spraw rozwoju regionalnego w trybie określonym w ustawie z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550).”

Art. 53. 1. Zawarte w ustawie budżetowej na rok 2000 inwestycje wieloletnie, finansowane z dotacji celowych na inwestycje własne samorządów w 2000 r., stają się inwestycjami wpisanymi w kontrakty z chwilą ich podpisania.

2. Do czasu podpisania odpowiednich kontraktów środki, o których mowa w ust. 1, stają się częścią rezerwy celowej na wspieranie rozwoju regionalnego w dyspozycji ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

Art. 54. Do czasu określenia w odrębnych przepisach dodatkowych źródeł dochodów własnych województw lub zasad ustalania części podstawowej subwencji ogólnej dla województw na finansowanie zadań rozwoju regionalnego nie można uzależniać zawarcia kontraktu regionalnego od wniesienia przez samorząd województwa wkładu środków własnych, przeznaczonych na wykonanie zadań objętych kontraktem.

Art. 55. Do pierwszego składu Rady Polityki Regionalnej Państwa Prezes Rady Ministrów powołuje czterech członków Rady, o których mowa w art. 9 ust. 3 — na 3 lata, a pozostałych czterech — na 6 lat.

Art. 56. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne terminy przedstawienia przez ministra projektu pierwszej strategii lub projektu pierwszego programu wsparcia opracowanych na podstawie niniejszej ustawy, niż wynikają one odpowiednio z art. 11 ust. 6 i z art. 13 ust. 2.

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

551

USTAWA

z dnia 12 maja 2000 r.

o zmianie ustawy — Prawo o notariacie i ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 22, poz. 91, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i z 1999 r. Nr 101, poz. 1178) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) w zdaniu wstępnym po wyrazie „być” dodaje się wyraz „powołany”,

b) w pkt 3 po wyrazie „prawnicze” dodaje się wyrazy „i uzyskał tytuł magistra prawa”,

c) w pkt 6 wyraz „2” zastępuje się wyrazem „3”;

2) w art. 16 w § 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Odwołanie następuje po zasięgnięciu opinii rady właściwej izby notarialnej wydanej na wniosek

- Ministra Sprawiedliwości, w terminie miesięcznym od daty wpływu wniosku. Bezskuteczny upływ tego terminu nie wstrzymuje rozpatrzenia odwołania.”;
- 3) po art. 19 dodaje się art. 19a i 19b w brzmieniu:
- „Art. 19a. Notariusz podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 1 § 1.
- Art. 19b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej i Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki ubezpieczenia, o którym mowa w art. 19a:
- 1) datę powstania obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia,
 - 2) podstawowy zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń,
 - 3) minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia określoną kwotowo,
 - 4) zakres praw i obowiązków ubezpieczonego i zakładu ubezpieczeń, wynikających z umowy ubezpieczenia.”;
- 4) w art. 35 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
- „2a) nadzór nad wykonaniem obowiązkowego ubezpieczenia, o którym mowa w art. 19a,”;
- 5) w art. 44:
- a) w § 1 po wyrazie „rady” dodaje się wyrazy „albo emerytowanych notariuszy”,
 - b) w § 3 po wyrazach „Rada izby notarialnej” dodaje się wyrazy „ocenia wyniki wizytacji i”;
- 6) w art. 50 po wyrazie „zawodowe” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym za oczywistą i rażąco obrazę przepisów prawnych”;
- 7) w art. 51 w § 1 w pkt 3 po wyrazie „wysokości” dodaje się wyraz „pięciokrotnego” oraz wyrazy „w sferze produkcji materialnej” zastępuje się wyrazami „w sektorze przedsiębiorstw, nie niższa od połowy tego wynagrodzenia”;
- 8) w art. 52 w § 1 wyrazy „1 roku” zastępuje się wyrazami „3 lat”;
- 9) w art. 63:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1,
 - b) dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem wydane przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu, Ministrowi Sprawiedliwości oraz Krajowej Radzie Notarialnej.”;
- 10) po art. 63 dodaje się art. 63a—63e w brzmieniu:
- „Art. 63a. § 1. Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje obwinionemu, rzecznikowi dyscyplinarnemu, Ministrowi Sprawiedliwości, Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Krajowej Radzie Notarialnej kasacja do Sądu Najwyższego.
- § 2. Orzeczenie, od którego służy kasacja podmiotom, o których mowa w § 1, nie podlega wykonaniu do czasu wniesienia kasacji lub bezskutecznego upływu terminu do jej wniesienia.
- Art. 63b. Kasacja może być wniesiona z powodu rażącego naruszenia prawa, jak również rażącej niewspółmierności kary dyscyplinarnej.
- Art. 63c. Kasację wnosi się do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego drugiej instancji w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.
- Art. 63d. § 1. Od kasacji, o której mowa w art. 63a § 1, nie uiszcza się opłaty sądowej.
- § 2. Orzeczenie, od którego wniesiono kasację, nie podlega wykonaniu do czasu rozpoznania kasacji.
- § 3. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację na rozprawie w składzie trzech sędziów.
- Art. 63e. Do rozpoznania kasacji, o której mowa w art. 63a § 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o kasacji, z wyłączeniem art. 526 § 2 oraz art. 530 § 2 i 3.”;
- 11) w art. 65 w § 2 wyraz „wyroku” zastępuje się wyrazem „orzeczenia”;
- 12) skreśla się art. 66;
- 13) w art. 71:
- a) w § 1 po wyrazach „może być” dodaje się wyraz „mianowany”,
 - b) § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Aplikanta notarialnego mianuje rada izby notarialnej po przeprowadzeniu konkursu przez tę radę.”;
- 14) w art. 72 po wyrazach „2 lata” dodaje się wyrazy „i 6 miesięcy”;
- 15) w art. 80 dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Notariusz może sprostować protokołem niedokładności, błędy pisarskie, rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.”;
- 16) w art. 90 w § 1 wyrazy „po upływie 5 lat” zastępuje się wyrazami „po upływie 10 lat”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118 i 1125 oraz z 1999 r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853, Nr 83, poz. 931 i Nr 110, poz. 1255) w art. 91 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli obwiniony podjął pracę w urzędzie państwowym, adwokaturze, jako radca prawny lub notariusz, sąd przesyła wyrok odpowiednio temu urzędowi, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radców Prawnych lub Krajowej Radzie Notarialnej.”

Art. 3. Przepisy ustawy stosuje się do spraw nie zakończonych w dniu wejścia ustawy w życie orzeczeniami sądów dyscyplinarnych wydanymi w drugiej instancji.

Art. 4. Do osób, które rozpoczęły aplikację notarialną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Do asesorów notarialnych powołanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

552

USTAWA

z dnia 12 maja 2000 r.

o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich, ustawy — Kodeks postępowania cywilnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 471, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 49, poz. 483 i z 2000 r. Nr 6, poz. 69) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rzecznik Praw Obywatelskich, zwany dalej «Rzecznikiem», stoi na straży wolności i praw człowieka i obywatela określonych w Konstytucji oraz w innych aktach normatywnych.”

b) w ust. 3 wyrazy „tych praw i wolności” zastępuje się wyrazami „tych wolności i praw”;

2) w art. 1 w ust. 3, w art. 4, w art. 8, w art. 14 w pkt 1 i 2 i w art. 16 w ust. 1 oraz w ust. 2 w pkt 1 użyte w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „praw i wolności obywatela” zastępuje się wyrazami „wolności i praw człowieka i obywatela”;

3) w art. 4 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Ślubowanie może być złożone z dodaniem zdania «Tak mi dopomóż Bóg.»”;

4) w art. 5 w ust. 1 wyrazy „cztery lata” zastępuje się wyrazami „pięć lat”;

5) art. 6 i art. 7 otrzymują brzmienie:

„Art. 6. Po zaprzestaniu wykonywania obowiązków Rzecznik ma prawo powrócić na stanowisko zajmowane poprzednio albo otrzymać stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli nie ma przeszkód prawnych.

Art. 7. 1. Sejm odwołuje Rzecznika przed upływem okresu, na jaki został powołany, jeżeli:

- 1) zrzekł się wykonywania obowiązków,
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby, ułomności lub upadku sił — stwierdzonych orzeczeniem lekarskim.

2. Sejm odwołuje Rzecznika przed upływem okresu, na jaki został powołany, również jeżeli Rzecznik sprzeniewierzył się złożonemu ślubowaniu.

3. Sejm podejmuje uchwałę w sprawie odwołania Rzecznika, w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1, na wniosek Marszałka Sejmu.

4. Sejm podejmuje uchwałę w sprawie odwołania Rzecznika, w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2, na wniosek Marszałka Sejmu lub grupy co najmniej 35 posłów, większością co najmniej 3/5 głosów w obecności co naj-